

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 484/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 27PP/45/2024 takto

rozhodol:

- Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
- Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia práva na súdnu ochranu a prístup k spravodlivému súdnemu rozhodnutiu postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada o ustanovenie právneho zástupcu na účel zastupovania v konaní na ústavnom súde.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľ podal 29. októbra 2024 na mestskom súde žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Mestský súd najprv nariadil verejné zasadnutie, následne ho však zrušil a uznesením č. k. 27PP/45/2024-22 z 9. decembra 2024 predmetnú vec postúpil Okresnému súdu Trnava, keďže podľa § 417 ods. 1 Trestného poriadku je na rozhodnutie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody príslušným okresný súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva.

3. Mestský súd predložil spis v sťažovateľovej veci 19. februára 2025 okresnému súdu, ktorý hneď v ten istý deň uznesením č. k. 2PP/11/2025-33 vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť a vec predložil podľa § 22 ods. 1 Trestného poriadku Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky. Spis bol

najvyššiemu súdu predložený 27. februára 2025. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 4Ndt/4/2025 z 19. marca 2025 rozhodol, že príslušným na rozhodnutie o žiadosti sťažovateľa je mestský súd. Spisový materiál bol najvyšším súdom mestskému súdu prostredníctvom okresného súdu predložený 17. júna 2025.

4. Sťažovateľ podal 10. júna 2025 na mestskom súde sťažnosť podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku.

5. Mestský súd nariadil verejné zasadnutie na účel rozhodnutia o žiadosti sťažovateľa na 24. júl 2025.

6. Sťažovateľ podaním zo 17. júla 2025 vzal svoju žiadosť o podmienené prepustenie späť, pretože výkon trestu odňatia slobody mu mal skončiť 24. júla 2025. Mestský súd na verejnom zasadnutí 24. júla 2025 vzal sťažovateľovo späťvzatie žiadosti na vedomie.

III.

Argumentácia sťažovateľa

7. Sťažovateľ namieta dĺžku rozhodovania o jeho žiadosti, pretože Trestný poriadok ukladá o nej rozhodnúť do 60 dní. Mestský súd postupuje neprimerane dlho, čím má byť porušované sťažovateľovo právo na „*súdnu ochranu a prístup k spravodlivému súdnemu rozhodnutiu*“. Skutkovo sťažovateľ dôvodí, že po uznesení mestského súdu z 9. decembra 2024 nebola do podania jeho ústavnej sťažnosti predmetná vec postúpená okresnému súdu.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti neoznačil základné práva a slobody, ktoré mali byť postupom mestského súdu v jeho veci porušené tak, ako to vyžaduje § 123 ods. 1 písm. c) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Sťažovateľ nie je právne zastúpený a hoci požiadal o ustanovenie právneho zástupcu, prílohy dokumentujúce splnenie podmienok podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nepredložil. Uvedené nedostatky však ústavný súd nepovažoval za nutné odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa je dostatočne zrozumiteľná na to, aby ju ústavný súd mohol predbežne prerokovať. Zároveň z vecného hľadiska výsledok predbežného prerokovania by nemohol byť odlišný ani v prípade, ak by sťažovateľ uvedené nedostatky ústavnej sťažnosti odstránil.

9. Z dôvodov ústavnej sťažnosti bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že sťažovateľ namieta prieťahy v konaní mestského súdu o jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podstatným skutkovým východiskom sťažovateľovej argumentácie je tvrdenie, že po rozhodnutí z 9. decembra 2024 mestský súd do podania ústavnej sťažnosti (16. jún 2025) spisový materiál nepredložil okresnému súdu.

10. Zo súdneho spisu, ktorý si ústavný súd vyžiadal od mestského súdu, však vyplýva, že v predchádzajúcom odseku uvedený skutkový predpoklad sťažovateľa nezodpovedá realite. Spisový materiál totiž bol 19. februára 2025 okresnému súdu predložený, okresný súd okamžite

vyslovil svoju nepríslušnosť, vec 27. februára 2025 predložil najvyššiemu súdu, po ktorého rozhodnutí o miestnej príslušnosti bol spisový materiál 17. júna 2025 vrátený mestskému súdu.

11. Z chronológie konania o žiadosti sťažovateľa rekapitulovanej v časti II tohto uznesenia ústavný súd vyvodzuje, že rozhodnutiu mestského súdu v 60-dňovej lehote podľa § 415 ods. 5 Trestného poriadku bránilo jeho presvedčenie o miestnej nepríslušnosti na rozhodnutie o žiadosti sťažovateľa. Konanie o sťažovateľovej žiadosti trvalo takmer 9 mesiacov. Mestský súd však o postúpení veci rozhodol pred uplynutím 60-dňovej lehoty. Tá napokon v rovine rozhodovania vo veci samej nemohla byť dodržaná kvôli nutnosti rozhodovania o otázke miestnej príslušnosti. Ústavný súd však už viackrát konštatoval, že v § 415 ods. 5 Trestný poriadok zakotvuje lehotu, ktorá má poriadkový charakter a jej nedodržanie sa automaticky nespája so zásahom do základných práv a slobôd chrániacich ich nositeľov pred priet'ahmi poznačenými postupmi súdov (I. ÚS 660/2014, I. ÚS 673/2023, IV. 230/2024).

12. Procesné úkony mestského súdu v obdobiach, v ktorých disponoval spisovým materiálom, boli realizované v primeraných časových intervaloch, ktoré ešte možno označiť ako ústavne udržateľné. Hoci organizácia procesného postupu mestského súdu v predmetnom konaní nebola ideálna (predloženie spisu okresnému súdu až po vyše dvoch mesiacoch od rozhodnutia o postúpení veci, nesprávne právne posúdenie otázky miestnej príslušnosti), ústavný súd môže konštatovať zásah do subjektívnej sféry sťažovateľa len v prípade intenzity relevantnej z hľadiska jeho základných práv a slobôd. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti sťažovateľa vyplýva z toho, že konanie na mestskom súde, berúc pritom do úvahy jeho druh a povahu, netrvalo tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch. Preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (bod 1 výroku tohto uznesenia).

13. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti požiadal o ustanovenie právneho zástupcu svojou nemajetnosťou a skutočnosťou, že sa nachádza vo výkone trestu. Navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, možno ustanoviť právneho zástupcu za kumulatívneho splnenia dvoch podmienok, a to (1) ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a (2) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

14. Odhliadnuc od prípadného splnenia prvej podmienky, ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade už na prvý pohľad nie je splnená druhá podmienka na vyhovie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, keďže u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ústavný súd preto žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. augusta 2025

Robert Šorl
predseda senátu